

KEIJO VIRTANEN

Syntynyt 9.6.1951 Asikkalassa

Nykyinen asuinpaikka: Jyväskylä

Filosofian lisensiaatti 1987

Ammatti: amanuenssi

Julkaisuja:

Katovuotta. Novelleja. Otava, 1977.

Mitä illalla muistetaan. Novelleja. Otava, 1980.

Ajan maisemissa. Edicom, 1997.

Tielle tuuleen: matkakertomuksia. sharda, 1999.

Takaisin tielle: kiertoajeluja. sharda, 2000.

Leimuava hiljaisuus. sharda, 2001.

Etelän teille. sharda, 2003.

Matka Komutiaan. sharda, 2004.

Helga Meyer et al., MZ-kertomuksia. Suomennos Keijo Virtanen, 1991.

The concept of purification in Greek and Indian theories of dharma. Jyväskylä studies in the arts 31. Jyväskylän yliopisto, 1988.

Puhdistuminen esteettisenä kokemuksena sanskritin runousopin mukaan: vertailukohtana Aristoteleen katharsis. Jyväskylän yliopisto,

Artikkeleita, kolumneja, kirjallisuusarvosteluja ym. Jyväskylän ylioppilaslehdessä 1973 - 1997.

Kirjallisuus- ja konserttiarvosteluja Keski-suomalaisessa 1976 - 1989.

Kirjallisuusarvosteluja Etelä-Suomen Sanomissa 1979 - 1989.

Kirjoituksia aikakauslehteen Filosofinen kulttuurilehti Genesis vuosina 1979 - 1985.

Kirjoituksia Retro-Auto-Moto -lehdessä 1998 ->

MZ-viesti -lehden toimittaja.

Kustannus Oy Otavan novellikilpailun palkinto 1977.

Jyväskylän kaupungin kulttuurilautakunnan taidepalkinto 1982.

Kouluajoista alkanut bluesmusiikkiharrastus on vähitellen laajentunut

[etno/maailmanmusiikki/ambient/fuusio -improvisaatio/kokeiluihin](#), vaihtelevissa kokoonpanoissa.

Taltiointeja on poltettu, ja poltettavissa cd:lle. [Kheta Hotem -yhtyeen levyä](#) voi kysellä Digelius Musicistä.

Katso: [lisää Keijon musiikista](#)

Keijo Virtanen & Jarmo Saarti

Virtanen kirjoittaa itse itsestään:

Kirjoittamisen kannalta katsottuna. Kirjoittaminen voi olla yksi säie muun toiminnan mukana, koska kirjoitusta ei synny ilman oikeita kokemuksia. Olen kasvanut maaseudulla, ja se antaa kokemuspohjan laajuuden, josta kirjallinen "sivistys" voi olla vain täydentävä osa. Ehdin tehdä koulun jälkeen tilapäistöitä, mutta lähdin 1973 opiskelemaan Jyväskylän yliopistoon kansatiedettä ja kirjallisuutta, sittemmin myös filosofiaa, historiaa, taiteen tutkimusta jne. Moottoripyörällä ajava humanisti oli opiskelijoiden keskuudessa hiukan erikoista, mutta se ei estänyt sitä, että moottoripyörä säilyi kulku- ja harrastusvälineenä jatkuvasti. Tavanomaisesta poikkeavaa saattoi olla myös muutaman soinnun rämpyttäminen kitarasta ja yrittäminen matkia vanhojen Pohjois-Amerikan mustien miesten ääntelyä nuoren miehen kapealla äänialalla. Bluesharrastus liittyi myöhemmin Jyväskylän Blues Live -yhdistyksen syntymiseen, vanhoilla moottoripyörillä ajaminen valtakunnalliseen Suomen Veteraanimoottoripyöräklubiin, jonka kirjaston hoitajana toimin 20 vuotta. Valmistuin maisteriksi vuonna 1978, pääaineena yleinen kirjallisuus; se ei siis taannut mitään ammattia. Olin hankkinut opiskelurahoja, opintolainan lisäksi, muun muassa myyjänä, siivoajana, leipomossa, kirjastotöissä, haastattelijana, kerran kesäsiirtolaohjaajanakin, kirjoittamalla lehtiin juttuja jne. Kun tähän yhdistetään kouluajasta alkanut kiinnostus Intian kulttuuriin ja Gandhin saavutuksien arvostus, voisi ajatella, että olisi mittaamaton alue, josta mustetta riittäisi kynään, tai tulostimeen, loputtomasti. Mutta paperiakin tarvitaan, ja sen ääressä pitäisi pysyä sen aikaa paikallaan, että jälkiä jäisi luettavaksi saakka. Olin pitänyt tuntiopetuksena kursseja yliopiston kirjallisuuden laitoksella vuodesta 1980 ja kun sain pätkittäin assistentin nimityksiä, aloin perehtyä Intian vanhaan taide- ja kirjallisuuskäsityksiin. Valmistuin filosofian lisensiaatiksi vuonna 1978; tein opinnäytteen sanskritin runousopista. Kun kirjallisuuden laitokselle perustettiin amanuenssin virka 1992, hain sitä ja sain sen - vakinainen työ, kiinteä niin työ- kuin loma-aika aiheutti sen että talvella ei enää käyty Intiassa. Silloin kun Suomessa on kesä, siellä on liian kuuma matkustaa tai oleskella, joten kesälomat ja moottoripyörämatkat muuttuivat synonyymeiksi. Voisi ajatella, että matkatarinat ovat kapea-alaisia, mutta kapeista raoista aukeaa yleensä laajoja näkökulmia. Vanhan sanonnan mukaanhan matkailu avartaa - vanhat kansan sanonnat perustuvat vankkaan kokemukseen, ja vain sellaisestahan voi tulla esille jotakin, joka on esille tulemisen arvoista.